

Svijet bez straha

***“Bog nam je zaklon i
utvrda, pomoćnik
spreman u nevolji. Stoga,
ne bojmo se kad se ljulja
zemlja, kad se bregovi
ruše u more.”***
—*Psalmi 46: 1, 2*

TIJEKOM stoljeća čovjekova postojanja na zemlji stotine milijuna ljudi izgubilo je živote prerano zbog ratova, a prema nekim procjenama taj broj doseže čak jednu milijardu. U većini slučajeva, na kraju tih ratova, postojala je nada da se agresija jednog naroda na drugi neće ponoviti i da će svijet jednom zauvijek biti riješen straha. Zapravo, kada se objave ciljevi takvih sukoba među narodima, jedna svrha se često proglašava oslobođanjem od straha. Ovo se može činiti plemenitim ciljem, ali kada ratovi završe, srca gotovo svih uključenih gotovo su neizbježno ispunjena još većim strahom u pogledu budućnosti. Kontinuirani neuspjeh nakon gotovo svakog rata u rješavanju razlika među narodima je, prije ili kasnije, doveo do daljnjih sukoba i uzrokovao povećanje straha, a ne smanjenje. Takva je priča ljudske povijesti.

Strahovi današnjeg svijeta duboko su ukorijenjeni u neuspjehu ljudskih vođa da pronađu primjenjiva rješenja za probleme izazvane sebičnošću i mržnjom.

Nekada su mudraci svijeta govorili ljudima da ljudska rasa, procesom evolucije, postojano napreduje prema višem stanju civilizacije i da će strah uskoro postati stvar prošlosti. Svijet postaje bolji, rekli su, i uskoro ćemo imati utopiju mira i dobre volje, što je bio san filozofa i pjesma pjesnika.

Kao dokaz da je ovaj svijetli pogled na budućnost bio opravdan, podsjetili smo se na napredak obrazovanja i rečeno nam je da bi prosvijećeni svijet znao bolje od toga nego da rješava međunarodne sporove putem rata. Zamoljeni smo također da razmotrimo veliki napredak u znanosti, kako bi i on doprinio trajnom miru među narodima. Nadalje, tvrdilo se da je religija na zemlji tako brzo napredovala da će uskoro cijeli svijet postati toliko prožet filozofijom Isusove Propovijedi na gori i da će rat biti nemoguć. Nažalost, predobro znamo kako su sve ove i mnoge druge tvrdnje koje su iznesene neslavno propale.

SVIJET ISPUNJEN STRAHOM

Strah od rata, međutim, samo je jedan od mnogih uvjeta koji izazivaju strahovanje u srcima ljudi u današnjem svijetu. Kako se približavamo četvrti stoljeća u novom tisućljeću, mnogi drugi strahovi muče pojedince, društva i narode. U nastavku navodimo samo djelomičan popis nekih od ovih strahova: Strah povezan s političkim podjelama i polarizacijom unutar zemalja, posebice u takozvanom zapadnom svijetu, što je dovelo do nemira i nasilja unutar mnogih naroda.

Strah u vezi s onim što se čini stalnim sukobima i nemirima koji izviru s Bliskog istoka i njihovim potencijalnim učincima na svijet u cjelini.

Strah od daljnjeg pogoršanja odnosa između svjetskih supersila, Kine, Rusije i Sjedinjenih Država, koje su sve međusobno vitalno povezane gospodarski i na

druge načine.

Strah od još nepoznatih učinaka kontinuiranog razvoja umjetne inteligencije (“UP”) (“”) i hoće li čovječanstvo moći sigurno kontrolirati njezin napredak i korištenje. Strah od malih odmetnutih naroda, vlada i vođa, koji, iako mali u usporedbi sa svjetskim super-silama, mogu izazvati velika razaranja u značajnim segmentima društva ako se ne drže pod kontrolom. Općenito, strah od stalne financijske i ekonomske neizvjesnosti na regionalnoj, nacionalnoj i globalnoj razini.

Strah od rastućih učinaka klimatskih promjena, posebice njihovih implikacija s obzirom na vjerojatnost snažnijih prirodnih katastrofa, kao što su razarajuće oluje, požari, suše, potresi ili neviđene promjene vremenskih obrazaca. Strah od nepredviđene bolesti, kao što smo svjedočili posljednjih godina posljedicama pandemije Koronavirusa i njezinog razornog učinka na svijet.

Strah da će se “kulturni ratovi” nastaviti povećavati, bilo da se radi o moralu, rasi, vjeri ili drugim područjima, do te mjere da će društvo općenito postati toliko fragmentirano i podijeljeno da bi se uskoro moglo samo urušiti zbog nedostatka smjera.

Naposljetku, postoji strah da će u svim tim smjerovima simptomi nevolje nastaviti rasti u takvom omjeru i u svim smjerovima da je konačan opstanak čovječanstva doveden u pitanje. Takvo je stanje današnjeg svijeta punog straha. Stoga se pitamo: Ima li stvarne nade za oporavak svijeta i za uklanjanje straha u srcima ljudi?

NAŠ DAN U PROROČANSTVU

Dok je sadašnje stanje straha i nevolje neočekivano snašlo mnoge na svijetu, i unatoč tvrdnjama da civilizacija stalno napreduje, to nije bilo iznenađenje za pažljive proučavatelje Biblije. Kroz njezine stranice Božji

nadahnuti proroci predviđali su ta stanja. Prorok Daniel je, na primjer, prorekao ovu eru u ljudskom iskustvu i opisao je kao “vrijeme tjeskobe kakve ne bijaše otkako je ljudi”. (Daniel 12: 1) Isus je citirao ovo Danielovo proročanstvo i objasnio da će se njegovo ispunjenje dogoditi u vrijeme njegovog drugog dolaska, ili Prisutnosti, na svršetku svijeta.—Matej 24: 3, 21, 22, *Revised Version Improved and Corrected*

Isus je iznio neke od pojedinosti ovog vremena tjeskobe, rekavši da će na zemlji zavladati “bezi-zlazna tjeskoba naroda” i da će srca ljudi klonuti od straha dok budu iščekivali ono što prijeti svijetu. (Luka 21: 25, 26) Isusovo spominjanje straha koji će ispuniti srca ljudi dovoljno je da naznači da je mislio na sadašnje vrijeme, jer nikada prije nije bila tako raširena zabrinutost i tjeskoba čovječanstva kakva je danas.

Kad je Isus rekao da će na zemlji zavladati bezi-zlazna tjeskoba naroda, prikazao je svoju misao usporedivši je s hukom mora i valova. Ovo je doista vrlo prikladan simbol nemirnih, nezadovoljnih masa današnjeg čovječanstva. Beznadno se trude spriječiti pustoš za koji se boje da će ga izazvati nadiruća plima ljudske sebičnosti i instrumenti uništenja koje pružaju sama znanost i tehnologija za koje se očekuje da vode svijet u mir i dobrostivost.

Prorok David je također prorekao ovo vrijeme u kojem živimo. Poput Isusa, i on je kaos svijeta usporedio s nemilosrdnim udaranjem mora i valova, dok glasni zahtjevi ljudi i naroda udaraju o bedeme civilizacije za koju se nekoć mislilo da je neosvojiva. Davidovo proročanstvo upućeno je onima koji vjeruju u Božju Riječ. O njima on izjavljuje: “Stoga, ne bojmo se kad se ljulja zemlja, kad se bregovi ruše u more. Nek’ buče i bjesne valovi morski, nek’ bregovi dršću od žestine njihove.”—Psalmi 46: 2, 3

“Ne bojmo se”, izjavljuje prorok. Kao kršćani, ne trebamo se bojati onoga što dolazi na zemlju. To jest, nećemo se bojati ako se upoznamo s biblijskim proročanstvima i ako vjerujemo u ono što ona objavljuju o današnjem i sutrašnjem vremenu. Riječ Božja objašnjava i uzrok nevolje sadašnjeg svijeta i pruža jedini obećavajući pogled na konačni ishod ovog sadašnjeg mračnog razdoblja straha. Poznavati Božji plan koji se odnosi na ljudsku sudbinu znači imati mir i radost u vlastitim srcima. To nas stavlja u službu da zračimo utješnom sigurnošću prema drugima unatoč okolnom strahu.

Prema Bibliji, kakav će biti ishod ovog burnog vremena straha i tjeskobe? Prije mnogo godina rečeno je da čovječanstvo ima sastanak sa sudbinom. To je točno, ali Bog rukom upravlja nad tom sudbinom, a posljedice su tako dalekosežne da smo gotovo zaprepašeni kad ih pokušamo shvatiti. Ukratko rečeno, činjenice koje su istaknute u Božjoj Riječi su sljedeće:

Stižemo do kraja jednog doba u Božjem planu. Čak i više od toga, približavamo se kraju svjetskog poretka. Neće to biti, kako su nekada mnogi pogrešno mislili, kraj zemlje. (Propovjednik 1: 4) Umjesto toga, to će biti kraj Sotoninoj vlasti nad zemljom, koju će zamijeniti Kristova vladavina. Ispunjenje mnogih proročkih znakova pokazuje da sada živimo u vrijeme njegove nevidljive prisutnosti i pripreme za uspostavu njegova kraljevstva.

KRAJ SVJETSKOG PORETKA

Kad je Isus prorekao obilježja našeg vremena, izjavljujući da će to biti vrijeme kada će srca ljudi biti ispunjena strahom, bilo je to kao odgovor na pitanja koja su mu postavili njegovi učenici. Ta su pitanja bila: “Reci nam kada će to biti i koji će biti znak tvojega dolaska i

svršetka svijeta?” (Matej 24: 3, RVIC, Young’s Literal Translation, Rotherham Emphasized Bible) U citiranju ovih pitanja koristili smo točan prijevod riječi koje je upotrijebio Isus. U verziji Biblije kralja Jamesa, ovaj je odlomak pogrešno preveden tako da glasi: “Što će biti znak tvoga dolaska i svršetka svijeta?” Međutim, učenici nisu pitali kako će znati kada je blizu vrijeme da Isus ponovno “dođe”. Umjesto toga, pitali su kako će znati kada se on, zapravo, vratio.

Kada se ispravno shvati, Učiteljev odgovor na ova pitanja on daje objašnjenje sadašnjih uvjeta u svijetu i istinsku nadu u bolje dane koji dolaze. Otkriva da se približavamo kraju sadašnjeg doba u ljudskoj povijesti. To pak znači da je blizu vrijeme ispunjenja onih mnogih obećanja Božje Riječi koja govore o blagoslovima mira, radosti i života koji će biti dostupni čovječanstvu kao rezultat nadolazećeg tisućugodišnjeg kraljevstva Krista, Kralja kraljeva i Gospodara gospodara.—Izaija 11: 9; 35: 1-10; Otkrivenje 17: 14; 20: 4, 6

To ne znači da će Isus vladati zemljom kao čovjek. Njegov prvi posjet zemlji bio je kao ljudskog bića, kako bi, kako je sam objasnio, mogao predati svoje tijelo u smrti za život svijeta. (Ivan 6: 51) Nakon što je žrtvom svoje ljudskosti na golgotskom križu osigurao način za oslobađanje od smrti, bio je podignut iz mrtvih i dana mu je “slava” i “besmrtnost” - uzvišeno božansko biće iste prirode kao i Sam Stvoritelj, “koga nitko od ljudi ne vidje niti ga vidjeti može.”—1.Petrova 1: 21; 1.Timoteju 6: 16

Previše doslovnim tumačenjem nekih od proročanstava Božje Riječi, razvijene su vrlo grube zamisli Kristova drugog dolaska. Neki su pretpostavljali da će ga kad se vrati vidjeti kao čovjeka koji lebdi na nebu. Istovremeno bi došlo do ogromnih premještanja prirode na nebesima i na zemlji, koji bi u destruktivnosti umanjili

sve što je čovjek ikada uspio postići, čak i uporabom nuklearnog oružja.

Međutim, sada vidimo da proročanstva koja su korištena kao osnova za ovaj pogrešan koncept povratka Krista simbolično opisuju preokret institucija koje je stvorio čovjek i koje su tvorile našu civilizaciju. To je ono što proročanstva opisuju kao kraj svijeta - ne kraj doslovnog planeta Zemlje, već onoga što apostol Pavao opisuje kao "ovaj sadašnji opaki svijet". (Galaćanima 1: 4) Isus je Sotonu, đavla, nazvao "knezom ovoga svijeta". Stoga kraj svijeta znači kraj Sotoninog carstva i kraj njegove suverenosti nad umovima i srcima ljudi.—Ivan 12: 31

Svakom bi kršćaninu trebalo biti drago primijetiti bilo kakav dokaz koji pokazuje da je kraj sadašnjeg svjetskog poretka blizu. Cijelo će se čovječanstvo radovati kada shvati da je Sotoninom carstvu došao kraj. Tada će imati priliku postati građani novog svijeta - ne druge ljudske civilizacije, već novog poretka u kojem će autoritet i zakoni biti oni Kristovog kraljevstva.

Svijet koji se već sada bliži kraju nikada nije bio u potpunosti zadovoljavajući, čak ni onima koji su bili najentuzijastičniji u svojim nastojanjima da ovjekovječe njegovo postojanje. Uistinu, u njemu je bilo mnogo dobra, ali su prevladali grijeh i zlo. Bolest, bol i smrt bili su naslijeđe od kojeg se svi užasavaju. Mržnja i rat pokvarili su sreću ljudi i uništili mir među narodima.

Strah od gorih stvari koje dolaze, kako sada tako i u budućnosti, pomogao je da se muškarcima i ženama oduzme radost koja bi im, barem privremeno, inače pripadala. Uistinu, kao što Sveto pismo objavljuje, to je bio zao svijet, i što više proučavamo njegove karakteristike to više shvaćamo da je Isus znao o čemu govori kada je Sotonu proglasio njegovim knezom.

Svi možemo biti sretni što se takav svijet bliži

kraju i što će, kao što Sveto pismo kaže, njegov vladar biti vezan i konačno uništen. (Otkrivenje 20: 1-3, 10) Isus je rekao da oni koji žive u ovo vrijeme i imaju vjeru u njegovu Riječ, kada vide da se stvari koje je on prerekao počinju zbivati, trebaju podići svoje glave s nadom i radošću, jer vrijeme njihovog izbavljenja i izbavljenja čovječanstva od grijeha i smrti bit će blizu.—Luka 21: 28

UNIŠTENI NEPRIJATELJI

U nadahnutom proročanstvu o Kristovom kraljevstvu koje nam je dao apostol Pavao, on je izjavio da Krist mora vladati sve dok svi neprijatelji ne budu položeni pod njegove noge i da je posljednji neprijatelj koji će biti uništen smrt. (1.Korinćanima 15: 24-26) Ovo ukazuje na to da je jedna svrha Kristovog kraljevstva uništenje neprijatelja – neprijatelja Boga, čovjeka i pravедnosti. Dok će smrt biti posljednji koje će Kristova vladavina iskorijeniti, drugi neprijatelji bit će uništeni prije tog vremena. Među prvima od njih su sebične i grešne zemaljske institucije koje stoje na putu Kristovoj vladavini pravde i pravednosti. Njihovo uništenje implicira privremenu nevolju i nevolju za ljude koji su im držani u ropstvu. To je ono što je prorok Daniel opisao kao “vrijeme tjeskobe kakve ne bijaše otkako je ljudi.”—Daniel 12: 1

U proročanstvu drugog psalma Isus se spominje kao veliki zemaljski kralj kojeg je Bog postavio da vlada. (Psalmi 2: 1-9) U Novom zavjetu je dalje prореčeno da će prije nego što on započne svoju vladavinu u moći i slavi, narodi svijeta doživjeti vrijeme “tjeskobe kakve ne bijaše od početka svijeta sve do sada.” (Matej 24: 21) U vezi s ovim prореčenim rušenjem sadašnjeg svjetskog poretka, u nešto više od prošlog stoljeća svjedočili smo uništenju mnogih nasljeđenih vladajućih kuća Europe i kaosu u

svjetskim poslovima koji je uslijedio. U Isusovom proročanstvu, on je objavio da će sva plemena na zemlji proplakati zbog ovih događaja, a tu žalost vidimo danas u svim zemljama svijeta.—vs. 30

Međutim, možemo zahvaliti Bogu što je ova nevolja samo privremena. Povratak Krista je osmišljen da donese mir, radost i život svijetu koji umire, a to će biti krajnji rezultat. Unatoč tome, da bi se to postiglo, mora se uspostaviti nova svjetska vlada, a to zahtijeva svrgavanje vladavine u kojoj je Sotona bio nevidljivi i, u većini slučajeva, neprepoznati princ.

Jeste li se ikada zapitali zašto svjetski vođe, uživajući u svim prednostima moderne kulture i obrazovanja, nisu uspjeli izvući svijet iz kovitlaca prema uništenju? Odgovor na ovo pitanje nalazi se u biblijskim proročanstvima. Božanski utjecaj je djelovao na ljudske poslove pripremajući uspostavu novog poretka koji se postupno ostvaruje kroz nevidljivu prisutnost božanskog Krista.

Rušenje ljudskih institucija grijeha i sebičnosti, koje su potaknule ugnjetavanje i rat, samo je početak djela božanskog Krista. To je poput kirurškog noža koji se koristi za spašavanje života umirućeg pacijenta. Već šest tisuća godina ljudska rasa umire. Čovječanstvo nije uspjelo pronaći lijek za otrovni ubod grijeha koji svima donosi smrt. Krist, veliki liječnik, došao je sve to promijeniti, a prvi nužan korak je smjestiti čovječanstvo, pacijenta, u novo okruženje i pod pravedne zakone. Priprema za ovo je ono što uzrokuje sadašnji slom ljudske vlasti diljem cijele Zemlje.

NOVI DAN

Jedini koji još znaju značenje onoga što se događa na zemlji su oni koji su vjerom spremni prihvatiti svjedočanstvo Riječi Božje. Njima su biblijska proročanstva

kao svjetionik koji im govori da je, unatoč ovom najmanjijem od svih razdoblja koje je čovjek ikada doživio, veličanstveni novi dan na pomolu. Ovo će biti dan u kojem će blagoslovi zdravlja, radosti, mira i života zračiti iz prisutnosti Krista, novog kralja - tog slavnog, božanskog vladara proročanski opisanog kao “Sunce pravde”, koje će “ustati s iscjeljenjem u njegovim krilima.”— Malahija. 4: 2

Vjerujemo da će uskoro cijelo čovječanstvo početi shvaćati da postoji moć koja se primjenjuje u poslovima ljudi koja nadilazi onu svih ljudskih vlada.. To će postati očito kroz kontinuirani neuspjeh ljudskih napora da ponovno uspostave bilo kakvu trajnost mira i sigurnosti među ljudima.

Današnji vladari svijeta još uvijek zamišljaju da su više-manje gospodari ljudske sudbine, te da će njihova mudrost i impresivna snaga njihovih vojnih moći nametnuti mir narodima. Mudri ovoga svijeta još uvijek preziru Božji način uspostavljanja mira. Međutim, kako svi njihovi napori i dalje završavaju neuspjehom, postupno će početi tražiti pomoć od viših autoriteta.

Ovo, što je još uvijek budući razvoj u ovom značajnom vremenu u kojem živimo, opisao je prorok Mihej na sljedeći način: “Dogodit će se na kraju danâ: Gora doma JAHVINA bit će postavljena vrh svih gora, uzvišena iznad svih bregova. K njoj će se stjecat svi narodi, nagnut će mnoga plemena i reći: ‘Hajde, uziđimo na goru JAHVINU, u dom Boga Jakovljeva! On će nas naučit’ svojim putovima, i hodit ćemo stazama njegovim. Jer će sa Siona zakon izaći, riječ JAHVINA iz Jeruzalema.’ On će upravljati mnogim pučanstvima i bit će sudac moćnim narodima. Svoje će mačeve prekovati u ralice, a svoja koplja u radne srpove. Narod na narod neće mača dizati niti će se više za rat vježbati. Svaki će mirno

živjeti pod lozom vinovom, pod smokvom svojom, i nitko ga neće plašiti. To rekoše usta JAHVE nad vojskama..”—Mihej 4: 1-4

Ovo je vrlo sveobuhvatno i umirujuće proročanstvo koje će se, u svjetlu trenutnih događaja, uskoro ispuniti, na vječnu radost cijelog čovječanstva. Obratite pažnju na utvrđivanje vremena: “Dogodit će se na kraju danâ.” Ovaj proročki izraz, kraj danâ, ne odnosi se na tradicionalnu ideju propasti, niti na uništenje ove zemlje, niti na kraj ljudskog postojanja na zemlji. Ono se odnosi na posljednje dane Sotonine vladavine nad ljudima, posljednje dane grijeha i smrti, posljednje dane rata, posljednje dane straha i posljednje dane svih drugih zala koja su harala ljudskim rodом od Edena do sada.

Drugi dio naše lekcije pojavit će se u izdanju časopisa Svanuće (The Dawn) sljedećeg mjeseca. U njemu ćemo razmotriti mnoga dodatna ohrabrujuća obećanja iz Biblije u vezi s Kristovim nadolazećim kraljevstvom i njegovim bezbrojnim blagoslovima cijelom čovječanstvu. Doista, “večer donosi suze” dok svijet prolazi kroz svoju sadašnju nevolju, ali smo uvjereni da radost i oslobođenje od straha “dolaze ujutro” dana novog kraljevstva.—Psalmi 30: 5 ■